

MAATSCHAPPELIJK

Fitte vijftiger **Ab Hoogland** vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

CRISES

Klimaatverandering, de toenemende kloof tussen arm en rijk, oorlog in Oekraïne, chaos op de woningmarkt, vluchtelingen-crisis, stikstofcrisis, torenhoge gasprijzen, polarisatie en hoge inflatie. Zomaar een paar problemen – uitdagingen zoals je wilt – van deze tijd. Je moet van goede huize komen wil je hier niet aan onderdoor gaan. Mijn stoïcijnse mindset – en ‘beautysleep’ – helpen hierbij. Jij bepaalt hoe je op dingen reageert en focust op wat je wel kan controleren.

Bij de SPAR moest ik laatst € 6,99 voor een pakje pijnboompitten afrekenen. Oke, ik vind de SPAR rete duur, maar prijzen rijzen de pan uit de laatste tijd. De hoge inflatie is mede veroorzaakt door Poetins oorlog in Oekraïne en de daardoor verminderde gasleveringen. Decennia lang heeft Europa tsaar Poetin onderschat en was onze portemonnee belangrijker dan onze morele waarden. Door het Oekraïense leger meer en meer te bewapenen probeert het Westen te redden wat er te redden valt. Inmiddels slaan de Oekraïners terug op het slagveld waar de ongemotiveerde en slecht bewapende Russen terug worden gedrongen. Met de torenhoge prijzen en het jojo-beleid van de overheid – onder andere asielbeleid – raken de gemoederen snel oververhit deze herfst.

In eigen land is de stikstofcrisis een heet hangijzer. Stikstof dat grotendeels door de boeren wordt uitgestoten bedreigt al jaren onze natuur. De poppen gaan aan het dansen wanneer begin juni minister Van der Wal van Natuur en Stikstof een kaartje de wereld inslingert waarop staat aangegeven waar de druk op de natuur onhoudbaar is i.e.

boeren moeten verdwijnen. Rutte noemde dat kaartje later in plat Haags ‘ruk’. Ik noem het moedig, eindelijk een VVD-bewindslid die wel ballen heeft. Na de publicatie voelden de boeren, ondanks hun boerenverstand, zich (al snel) genaaid en terroriseerden Nederland met hun trekkers. De omgekeerde Nederlandse vlag is hun symbool. Troubleshooter Remkes is aangesteld om rust in de tent te brengen. Als het kabinet er weer een zootje van heeft gemaakt wordt fixer Remkes van stal gehaald.

Ik was eind augustus op vakantie bij een ‘Vrienden op de fiets-adresje’ in het Westland. Aan iedere lantaarnpaal of megakas een omgekeerde Nederlandse vlag om de bevolking te intimideren. Ik voelde voor het eerst de kloof tussen de stad en het platteland. Ik was dan ook op mijn hoede bij iedere trekker die langs scheurde. Voor je het weet heb je stront aan de knikker. De omgekeerde vlag wordt ook door niet-boeren uit algemene onvrede gebruikt. In de 17e eeuw werd de omgekeerde vlag op schepen gehesen die in nood waren. De ontevredenheid groeit. Het vertrouwen in de regering door de Nederlanders is na de toelagenaffaire, Groningen en de leugens van Rutte tot een nulpunt gedaald. Waarom niet ook de KLM – vliegtax – , het verkeer en de industrie meenemen in het overall plan – CO₂ beprijzen? – om de natuur en het klimaat te beschermen? Een knappe minister die de boeren kan pleasen en tegelijkertijd de natuur groen houdt. Gezien de veevoerders en de supermarktketens – geven de boeren geen faire prijs – niet aan tafel willen (!) lijkt het poldermodel failliet.

Ab+

COLUMN

Hans Böhm
Freelance publicist

De kunstenaars

Max werd bijna 16 en Rex is inmiddels bijna 10 dus ik loop al zo'n 25 jaar 's ochtends over het Heksenweitje, een mooie groene strook in Hilversum tegen het Media Park aan waar doorgaans zo'n tien honden tegelijk worden uitgelaten. Goed voor de sociale omgang. Het zijn voornamelijk vrouwen die uitlaten. Rond 2005 schreef ik columns in het vrouwenmagazine MIDI, over het verschil in denken tussen man en vrouw, en veel ideeën kreeg ik tijdens het uitlaten.

De gespreksonderwerpen beginnen vaak bij het actuele nieuws of een akkefietje van gisteren maar binnen de kortste keren gaat het alle kanten op. Dat gaat heel soepel want de een heeft nog aan de uitbreiding van de Wereldomroep in ontwikkelingslanden meegewerkt, een ander was de assistente van Annie M. G. Schmidt en weer een ander werkte bij een uitgeverij. Alle dames hebben een werkzaam leven gehad en kunnen en kennen veel verhalen.

Hetty heeft een vrolijke zwarte hond en is kunstenaar. Wat me in de loop der jaren opviel was haar grote verscheidenheid in stijlen. Tijdens de traditionele atelierroute, waarbij kunstenaars over hun werk in hun eigen atelier vertellen, hadden we al eens een schilderijtje van haar gekocht. Dat was in 1999 en zij schilderde toen haarfijn een kluwen touw. Maar iedere keer als kunst toevallig ter sprake kwam, was zij weer enthousiast over een andere kunstvorm waar ze mee bezig was. Dat intrigeerde me, ik ben geen kunstenaar maar je verwacht toch eerder dat een bepaalde stijl alsmear meer wordt uitgediept.

Dus togen Jos, onze enthousiaste hoofdredacteur, en ik onlangs naar het huis/atelier van Hetty om al die kunstvormen eens in beeld te brengen en het verhaal erachter te horen. Aan de tuin kun je zien wie er woont: tussen het groen hangt, ligt en staat kunst. Eenmaal binnen vraagt Jos: “Mag ik mijn ogen de kost geven?” We zijn in het

atelier met zo'n tweehonderd koppen, beelden en andere voorwerpen. In de hoek een grote bakoven. Hetty heeft een keus gemaakt van acht kunstwerken die haar dierbaar zijn en die haar ontwikkeling in de loop der tijd goed aangeven. Wij willen foto's maken dus construeren we een plateau in de tuin waar het zonlicht mooi valt. Het is een beetje omzichtig geloop met die kunst maar het lukt allemaal op het portret van Jan Costerus na. Een bioloog met een speciale interesse in de bescherming van inheemse planten van 't Gooi. Hij creëerde een grote tuin midden in Hilversum en garandeerde bij zijn dood in 1938 middels een legaat aan de Gemeente dat de botanische tuin bewaard bleef vanwege zijn natuur-educatieve waarde. De foto's op de site van Costerustuin mogen niet gebruikt worden dus gaan we naar de tuin zelf, een paar straten verderop. Het is er vredig. Door de schaduwwerking van de bladeren van de boom verderop lijkt het wel als of het beeld lacht naar zijn schepper.

Voor de fotoreportage en de uitleg van Hetty Kok zie bladzijden 14 en 15.